

Carmen MIHALACHE

Cu energie proaspătă și vervă spirituală

După ce, timp de mai mulți ani, Edmond Rostand nu a mai fost jucat pe scenele noastre, faimosul autor al lui *Cyrano de Bergerac* rămânând uitat în vreun colț de bibliotecă, niște tineri năzdrăvani au început să-l reviziteze. A fost întâi încântătorul spectacol semnat de Vlad Massaci, în 1998, la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, apoi alte două producții studentești de la UNATC „I.L. Caragiale” din București, ambele fermecătoare. Am văzut-o pe cea din urmă, în regia lui Alexandru Dumitru Mâzgăreanu, la Gala Vedetelor 2009 de la Buzău, unde comedia **Romanțioșii** a fost prezentată în concurs, la secțiunea „Vedeta de mâine”. Așa cum era reprezentat, cu o prospețime plină de savoare, textul părea că beneficiase de o intensă terapie anti-aging, cea mai recentă promisiune în materie de elixir al tinereții, nelipsită din toate campaniile publicitare ale firmelor de cosmetice și clinicilor de chirurgie estetică de pe întreg mapamondul.

Reprezentarea avea loc într-un club, la Pub T'essence, printre spectatori cam de-o vârstă cu interpreții, dar și cu unii mai copticei, cu toții lăsându-se totalmente seduși de vervă spirituală a punerii în scenă, spumoasă ca o veritabilă șampanie franțuzească. Într-un decor ce figurează „o idee” de zid, despărțind moșiile celor doi bătrânei hachișoși și manipulatori, care vor să-și rostuiască odraslele, se desfășoară un joc modern, fin *comme une guipure*. Eroi poveștii de dragoste romanțioasă sunt *Sylveta* și *Percinet*, interpretați de Irina Drăgănescu și Vlad Udrescu. Ei reanimă cu haz năstrușnic, subțire, peripețiile și dilemele celor doi amorezi livrești care se cred victime ale dușmăniei dintre tații lor, întocmai ca în *Romeo și Julieta*. În *Sylveta*, Irina Drăgănescu e grațioasă și petulantă, plutind ca un fluture, care scoate însă, din când în când, un acușor de viespe, persiflând lucrurile. Un joc distanțat, tincturat de ironie are și Vlad Udrescu, un *Percinet* când înduioșător, când amuzant. Bine conduse sunt și personajele părinților „tirani”, în realitate niște bonomi pașnici, ticăiți, cu nevinovate tabieturi și chef de joacă, *Bergamin* și *Pasquinot* fiind întruchipați, cu abilitate, expresiv, de Gabriel Costin și Șerban Gomoii, în două compoziții reușite, truculente.

Spadasinul cu minte brici, *Straforel*, „le meneur du jeu”, și-a găsit în George Albert Costea un interpret excelent. Cu un fizic special, anti-vedetă, micuț, cu aparență fragilă, actorul are șarm, versatilitate și o remarcabilă inteligență scenică. În *Straforel*, el cucerește prin aplomb, ingeniozitate, evoluând scilpitor, ca un funambul pe sârma unei sprintare parodii, cu haz dulce-amăru. Asistenta lui este Sorina Ștefănescu, activă, promptă în reacții, eficientă.

Regizorul Alexandru Dumitru Mâzgăreanu a lucrat bine cu actorii, reglând minuțios întreg mecanismul spectacolului, care se desfășoară în ritmul unui adevărat balet (coregrafia e semnată de Attila Bardas). Din *Romanțioșii* de-acum un secol și ceva a ieșit astfel o montare modernă (fără actualizări forțate), vivace, plină de grație și bun-gust, într-o cromatică pastelată (scenografia îi aparține Georgianeii Săvuță, autoare și a frumoaselor costume), transmițând sentimente tonice, luminoase.